

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **I. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně označené „18AD 65/2014 – 16,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2014, čj. X, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2013 ve věci invalidního důchodu. Krajský soud usnesením ze dne 14. 1. 2015, čj. 18 Ad 65/2014-16 (dále jen „napadené usnesení“), žalobu odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka podala proti napadenému usnesení kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud se nejdříve musel zabývat tím, zda jsou splněny předpoklady projednatelnosti kasační stížnosti, tedy mimo jiné i její včasnosti.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí; zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

[5] Nejvyšší správní soud z vyžádaného spisu krajského soudu zjistil, že stěžovatelce bylo napadené usnesení, jež obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, doručeno dne 27. 1. 2015. Tento den určil počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo úterý

10. 2. 2015. Stěžovatelka však kasační stížnost zaslala Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až 15. 2. 2015.

[6] Jelikož kasační stížnost byla podána po uplynutí zákonné lhůty, tedy opožděně, odmítl ji Nejvyšší správní soud dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Závěrem Nejvyšší správní soud poznamenává, že s ohledem na opožděnost kasační stížnosti, která představuje neodstranitelnou překážku řízení, nebylo nutné rozhodovat o stěžovatelčině žádosti o ustanovení zástupce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2014, čj. 7 Azs 60/2014-20, obě rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz), ani o její žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu